

ادبیات ایرانی و ارمنی

گل گندم

مجموعه ای از ترانه های محلی
ایرانی و ارمنی برای پیانو

تألیف و تنظیم

هامیک الکساندریان

سرشناسه	: الکساندریان ، هامیک ، ۱۳۵۰ -
عنوان و نام پدیدآور	: گل گندم : مجموعه ای از ترانه های محلی ایرانی و ارمنی برای پیانو/ تألیف و تنظیم هامیک الکساندریان.
مشخصات نشر	: تهران : کلید آموزش ، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۷۲ص. : پارتیسیون ؛ ۲۲×۲۹ س م .
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۲۷۴-۴۶۵-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
عنوان دیگر	: مجموعه ای از ترانه های محلی ایرانی و ارمنی برای پیانو
موضوع	: موسیقی برای پیانو - پارتیسیون // ترانه های ایرانی - پارتیسیون // ترانه های ارمنی - پارتیسیون //
موضوع	: // Songs, Iranian -- Scores and parts // Piano music -- Scores and parts
	: // Songs, Armenian -- Scores and parts //
رده بندی کنگره	: MT۲۲۵
رده بندی دیویی	: ۷۸۶/۲۰۷
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۳۰۴۱۱۲

گل گندم

مجموعه ای از ترانه های محلی

ایرانی و ارمنی برای پیانو

تألیف و تنظیم : هامیک الکساندریان

نوبت چاپ : اول ۱۳۹۹

تیراژ : ۱۰۰ جلد

ناشر : کلید آموزش

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۲۷۴-۴۶۵-۴

قیمت : ۲۸۰۰۰ تومان

به نام خالق زیبایی ها

سالهای سال است که دو ملت کهن ایران و ارمنستان ، پیوند یاری و دوستی دارند و مردمان در هر دو سرزمین، نام سرزمین دیگر را با احترام به یاد می آورند. حضور چهارصد ساله ارامنه در ایران و زندگی همراه با صلح و دوستی در کنار هموطنان ایرانی ، گواه این عشق و همدلی است که بین این دو ملت رگه های پررنگ و محکمی دارد.

نشانه های این پیوند دیرینه ، در هر دو کشور مشهود است. هنر نیز از این اقیانوس آبی صلح و دوستی ایران و ارمنستان بی بهره نمانده و مشترکات خود را به نمایش گذاشته است. موسیقی دو ملت هم از این جریان سازنده بهره گرفته و تاثیرات این پیوند را می توان در ترانه های هر دو ملت به خوبی دید.

گل گندم مجموعه ای است از شصت آهنگ ، گلچینی از سی ترانه محلی ایرانی و سی ترانه محلی ارمنی. با توجه به گستردگی و زیبایی ترانه های محلی این دو ملت ، سعی کردم با نکته سنجی و ظرافت تمام ، دلنشین ترین و پرمای ترین آنها را انتخاب نموده و سپس با وسواس خاص خود و بر پایه اصول و استانداردهای موسیقی کلاسیک جهانی برای پیانو تنظیم نمایم.

بسیار خرسند و مفتخرم به عنوان یک جلفایی اصیل (جلفای نو- اصفهان) ، برای اولین بار، در این مجموعه توانستم به ترانه قدیمی جلفایی « یالالی » ، جان دوباره بخشم و ملودی به فراموشی سپرده آن را جاودانه سازم. ترانه « یالالی » یکی از ترانه های خاص و بسیار زیبای محلی ارامنه جلفای نو با لهجه اصیل جلفایی است ، یادآور روزهای ساد و باشکوه تشریفات عروسی دوشیزگان جلفا و در وصف زیبایی و بدرقه آنها به خانه بخت می باشد.

گل گندم ، با زبان موسیقی تقدیم می شود به مردم نجیب ایران و ارمنستان ، تا در سایه سار هنر، دوستی ها جان تازه تری بگیرد و این پیوند سه بیشتر خود را بشناسد ، چرا که موسیقی برخاسته از دل دو کشور ، چنان تاثیرات شگرفی برهم گذاشته که نشان هایی از ذهن مهربان هر دو دارد.

گل گندم ، به پاس سبز بودن این مهر و مهربانی میان مردمان دو سرزمین ، با قلم هنر موسیقی به رشته تحریر در آمده ، قلمی که نیاز به ترجمه ندارد و احساس را در دل ها زنده می کند و یادآور خاطرات باشکوه از کران تا کران هر دو سرزمین است و در جاهایی کبیر و بهنده ها را به یاد می آورد.

این نسیم مهربان دوستی است که بر گل گندم وزیده و چنین مجموعه ای را رقم زده است. امید است که این طراوت سبز که از رود پرخروش موسیقی برخاسته ، بر دل های هر دو ملت بنشیند و صلح و دوستی را زنده تر نماید. باشد که مورد پسند دوستداران هنر هر دو ملت ایران و ارمنستان قرار گیرد و بشود حکایت آنچه از دل بر آید لاجرم بر دل نشیند.

در گردآوری این مجموعه از منابعی چون « ترانه های محلی ایران » تألیف سیاوش بیضایی ، از مجموعه کُرال های تنظیم شده توسط روبیک گریگوریان ، سرگی آقاجانیان ، گُمیتاس ، تاتول آلتونیان ، مجموعه های ترانه های محلی و فولکلور ارمنی از میهران توماجان ، آلینا پهلوانیان و علاوه بر منابع نامبرده از وبسایت های معتبر موسیقی و آلبوم های اجرا شده توسط هنرمندان به نام بهره جسته ام.

در پایان لازم میدانم از دوست عزیزم آقای نوریکی امیرخانیان جهت طراحی جلد کتاب ، کادر محترم چاپخانه کلیسای وانک اصفهان و تمام کسانی که در راستای نشر و ارائه این مجموعه با اینجانب همکاری نمودند ، کمال تشکر و قدردانی را عرض نمایم .

- ۳۱- باغچان ایچی خوروز ! (در باغ خروس هست) ۴۰
 ۳۲- اوستی کوگاس (از کجا می آیی) ۴۱
 ۳۳- بیو بریمش ۴۲
 ۳۴- شی ابوشیه ۴۳
 ۳۵- ایجاو مارماند ایریگون (غروب دل نواز فرو گسترده) ۴۴
 ۳۶- هی نازان (ای نازنین) ۴۵
 ۳۷- دمکل دمکل ۴۶
 ۳۸- ساقینامه ۴۷
 ۳۹- نوبار نوبار (نوبار نوبار *) ۴۸
 ۴۰- هامایاک جان (هامایاک جان *) ۴۹
 ۴۱- تو بیو ۵۰
 ۴۲- جینگ و جینگ ۵۱
 ۴۳- ارتانک مر اگین (بریم به باغمون) ۵۲
 ۴۴- جانیمان (جان من) ۵۳
 ۴۵- جونی جونی ۵۴
 ۴۶- لای لای ۵۵
 ۴۷- تسولاک جان (تسولاک جان *) ۵۶
 ۴۸- اسور اوربات ! ، جور کوگا ورین سارن (امروز همه است ، از قله کوه آب جاریست) ۵۷
 ۴۹- تو به دو ۵۸
 ۵۰- اسمر اسمر ۵۹
 ۵۱- هویوی ییر (هینگالا (آواز چوپان ، هینگالا) ۶۰
 ۵۲- کادیس اب (آه من چه میدونم) ۶۲
 ۵۳- دختر شیرازی ۶۳
 ۵۴- دختر بویر احمدی ۶۴
 ۵۵- آرت م اونیم (مزرعه ای دارم) ۶۵
 ۵۶- یالالی (یالالی - صوت) ۶۶
 ۵۷- دی بلالم ۶۷
 ۵۸- سه گذار ۶۸
 ۵۹- ورن ایوار (سرایشیب) ۶۹
 ۶۰- موکاتس شوکن (بازار موکس) ۷۰

- ۱- گل گندم ۵
 ۲- مسم مسم ۶
 ۳- سونا یار (یار من سونا) ۷
 ۴- بینگیل (سرزمین بینگیل) ۸
 ۵- پایو سلیمانی ۹
 ۶- شکار آهو ۱۰
 ۷- آل ایلوقس (روسری گلگونم) ۱۲
 ۸- آنزرون یگاو (باران آمد) ۱۳
 ۹- درنه جان ۱۴
 ۱۰- عزیز جون ۱۵
 ۱۱- ایم چیناری یار (یار سره قامت من) ۱۶
 ۱۲- تلو (تلو ، اسم خاص) ۱۷
 ۱۳- سوزه رخ ۱۸
 ۱۴- ایروکمون ۱۹
 ۱۵- شوقر جان (شوقر جان *) ۲۰
 ۱۶- گاکاوی برگ (آواز کبک) ۲۱
 ۱۷- گل پامجال ۲۱
 ۱۸- زرد ملیجه ۲۴
 ۱۹- اس گیشیر (در این شب) ۲۶
 ۲۰- یامان یار (امان یار) ۲۷
 ۲۱- نوایی ۲۸
 ۲۲- رشید خان ۳۰
 ۲۳- سیرو برگ (آواز عشق) ۳۱
 ۲۴- ماکروهی (ماکروهی *) ۳۲
 ۲۵- آخ لیلیم ۳۳
 ۲۶- دایه دایه ۳۴
 ۲۷- پاپیگ مامیگ (پدر بزرگ ، مادر بزرگ) ۳۵
 ۲۸- گوک هارسناتسویی (در وصف عروس) ۳۶
 ۲۹- کوچه لر ۳۷
 ۳۰- آی قیز ۳۸